

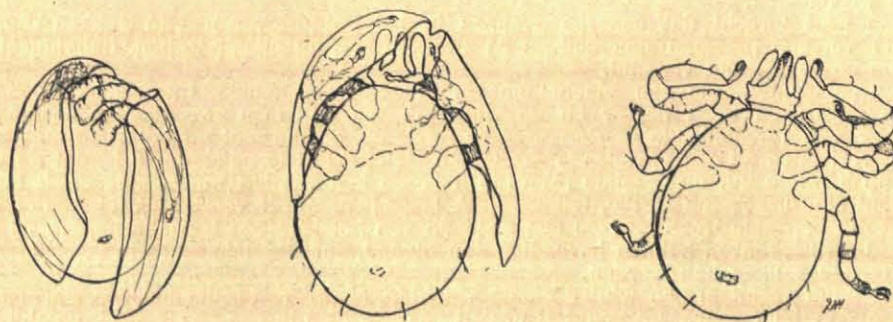
Een kleine teken-geschiedenis. — Mijn foksterrier, trouwe medgezel op mijne wandelingen, is fel op konijnen en scharrelt met voorliefde in het kreupelhout.

Het is dan ook in den zomer geen ongewoon verschijnsel, dat, wanneer hij weder eens naast mij zit, om van zijn rennen wat te bekomen, kleine teken op zijn witte vacht kuieren, die ik dan weliswaar zooveel mogelijk verwijder, om hem van verderen last daarvan te vrijwaren, doch er ontsnapt er wel eens een, die zich dan in de huid vasthecht en eenigen tijd later, volwassen en volgezogen, van zelf uitvalt, tenzij ik de teek door inwrijven met wat olie of terpentijn eerder had kunnen dooden.

Zoo vond ik dan op het vloerzeil in mijn kamer eens zoo'n welgedaan exemplaar, in vorm veel overeenkomst hebbende met een grauwe erwt.

De gedachte kwam toen bij mij op, wat er eigenlijk nu verder met zoo'n dier gebeurt, en door nieuwsgierigheid gedreven, deed ik in een doosje met glazen deksel wat boschgrond, dien ik matig vochtig hield, en plaatste daarin de teek. Elke dag keek ik door het glas, doch het beest bleef op dezelfde plaats, wel een maand lang.

In de laatste dagen meende ik eene verkleuring van het dikke lijf waar te nemen, doch

Jonge teekjes (*Ixodes reduvius*) uit het ei kruipend. Deze jonge larfjes hebben nog maar zes pooten, de volwassen dieren hebben er acht.

verder was er niets te bespeuren, totdat ik eene inschrompeling waarnam; toen bleek het dier dood te zijn.

Met de gedachte, niet veel wijzer te zijn geworden, keek ik nog eens in het doosje, op de plaats waar de teek zoolang had gezeten, en bemerkte een heel klein bruin eenigszins glimmend hoopje, dat met behulp van een loupe bleek te zijn een klompje uiterst kleine ovale, bruine eieren.

Om betere controle te hebben, deed ik dit klompje in een reageerbuisje, met onderin wat verschen bladgrond, dien ik weder een weinig vochtig hield.

Na verloop van ongeveer weder een maand kwam er beweging in en kropen er jonge teekjes tegen den glaswand omhoog. Veel eieren waren geheel verbleekt en bleken geen levende teekjes te bevatten, terwijl eenig larfjes juist bezig waren zich uit de eierschaal los te werken. (zie de fig.)

Met een klein stukje rauw vleesch trachtte ik het jeugdig gezelschap wat op te kweken, doch daar ik niet bespeurde dat zij er eenige notitie van namen, en ik geen lust voelde mijn hond of mijzelf als proefobject te gebruiken, besloot ik van dit jeugdig goedje alleen maar een paar microscopische preparaten te maken, die een interessant beeld geven van den bouw en vooral van de met vele weerhaken voorziene zuiginrichting.

Apeldoorn.

v. St.

Kievitseieren. — U was belangstellend naar het aantal kievitseieren dat in dit koude voorjaar verhandeld is. Zie hier een woordelijk uittreksel uit een Friesch blad: 't Is dit voorjaar kort dag geweest voor den Frieschen kievit. Hij is, al maar wachtend op het eindje van den winter, die van geen scheiden wist, laat begonnen met leggen, en zoo werd het reeds 6 April vóór de eerste 500 eitjes ter markt werden gevoerd. Dat is geleidelijk geklommen tot 27 April, den laatsten marktdag, toen er 25,000 werden aangevoerd. In totaal zijn er slechts 51,000 eieren gemarkt, die gezamenlijk f 7,820 hebben opgebracht. Verleden jaar was de productie: 105,000 eieren (dus ruim dubbel zooveel) en de opbrengst f 17,000. In 1915 werden 170,000 eieren gevonden. 't Is dit jaar wel extra-ordinair slecht geweest als nimmer te voren. Dit betreft Friesland zooals U wel begrepen zult hebben. Thans is tengevolge van koude, droogte en late hooijing het veld ruim van jonge vogels voorzien.

Eesterga.

C. M. GONGSMA.